

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک

۲۱ می ۲۰۱۵

مجلس هشتم (در خود داری از ریا)

شیخ عبدالقادر (رضی الله عنه) روز سه شنبه نوزدهم ماه شوال سال ۵۴۵ هجری قمری در مدرسه چنین فرمود:
ریاکار لباسش پاک است و دلش نجس، از امور مباح روگردان و در کسب مشروع سست است. دین خود را وسیله ارتزاق قرار می دهد. به طور کلی از تقوا بدور و صراحتاً حرام خوار است. کارریائی اش را از عوام می پوشاند، اما قادر به پنهان کردن آن از خواص نیست، تمامی زهد و طاعتش ظاهری است، ظاهرش آباد و باطنش ویران است.
شگفتا! وای بر تو! بندگی خدا به دل است نه به تن، تمام اعمال درست به دل و باطن بستگی دارد. لباس ریا را از تن بدر آور و عریان شو، تا خداوند متعال لباس تقوا را بر تو بپوشاند. لباس سستی در انجام امر حق را از تن بدر کن، لباس شرک و اتکاء به خلق را بیرون آور، از لباس خودخواهی و شهوات و دورویی عریان شو. لباس چشم داشت از دیگران و علاقه به این که در نظر مخلوق ستوده و مقبول باشی را دور انداز. لباس دنیا را در آور و رخت آخرت بپوش.
از اتکاء به قدرت خویش بیرون شو و به قدرت و خواست خدا متوسل باش. از سبب های ظاهری دوری کن و دست در مسبب حقیقی بزن. هرگاه اینها رابه جای آوردی الطاف خداوند شامل حالت خواهد شد. در رحمت به سویت باز می شود و بخشایش خداوند شامل حالت می گردد، به سوی خدای بشتاب در حالی که تمام خودی خود را هیچ انگاری و جز بدو، به دیگران بی اعتنا باشی. با حال پریشان به سویت بشتاب تا ترا مجموع دارد و از پریشانیهای ظاهر و باطن رهایت سازد. تاجائی که اگر تمام درهای کائنات بر روی تو بسته شود، و تمام سنگینی های جهان بردوش تو افکنده شود، کوچکترین زیان و ضرری به تو نخواهند رساند. زیرا خدای ترا نگه می دارد.
کسی که بادت توحید اتکاء به خلق رانابد کرد، و بادت توانای زهد از سر دنیا رست، و ماسوای خالق رانادیده انگاشت، صلاح و رستگاری اوقطعی است.
من سعادت دنیا و آخرت شمارامی خواهم، و از گزند نفس و هواهای شیطانی بر حذر تان می کنم. و توصیه می کنم پیش از آن که مرگ به سراعتان بیاید نفس را بمیرانید. «موتوا قبل ان تموتوا».
(یا قوم) دعوت مرا اجابت کنید. من شمارا به سوی خدا و درگاه اومی خوانم. برای حظ نفس خود دعوت نمی کنم. چون منافق به سود خود تبلیغ می کند نه برای رضای خدا زیرا او طالب مال دنیا و بهره وری از آن است.
ای نادان گوش به تبلیغات و سخنان ریاکاران مده، و فریب این دغلکاران رامخور. توبه مصاحبت پاکان و راستان نیازمندی، تازشرفس و شهوات ترا باز دارند. خانه آنان راملازم باش و از نصایحشان بهره مند شو. سپس در خانه خود تنها به مجاهدت بپرداز. چه هرگاه به این دستورات عمل کردی، دردت دوا می شود، و به اذن خدای عزوجل به هدایت خواهی رسید.

اما توباً زبان و ارعی و به قلب فاجر. زیانت سپاس خدای رابه جای می آورد و دلت انکار می کند. ظاهرهت از اسلام خبرمی دهد و باطنت از کفر. ظاهرهت موحد است و باطنت مشرک. زهد و تقوا و دینت فقط صوری است و ظاهری. باطنت چنان ویران است که به مزبله و آشغالدان شبیه است. هرگاه براین حالت مداومت داشته باشی بدان که شیطان بر قلبت چادرزده و در آن جای گرفته است.

اما مؤمن ابتداء به آبادانی باطن می پردازد آنگاه به عمارت ظاهر، به مانند کسی است که ساختمانی بنا کند، اول داخل آن را به سامان می آورد و تزئین می کند، سپس به تهیه در و پیکر آن توجه می کند. بنابراین باید اول بایندگی خداوند و توجه به اوامر او عمارت اندرون را سامان داد، و بعد به ظاهر و صورت پرداخت. اصل رابر تحصیل توشه آخرت و فرع بر دنیا قرار باید داد.

«وَأَتْنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»-